

offentlige Færdsel, og som det er Sognets Pligt at vedligeholde, men med hvilke Politimesteren Intet skulde have at gjøre. Det ærede Udvalg mener, at man kan afhjælpe de Mangler, som formeentlig skulde være tilstede, derved, at denne Myndighed overlades ubelukkende til Sogneforstanderskabet, saa at dette kan bestemme, deels hvilke disse Veie skulde være, og deels hvorledes de skulde vedligeholdes. Denne Ordning forekommer mig besynderlig, naar man ser hen til, hvad det dog egentlig er, der er Grunden til disse Klager over, at de paagjældende Veie ikke holdes vedlige. Grunden ligger jo i Sogneforstanderskabernes Modstand; det er disse, der nægte at opføre de nævnte Veie paa Regulativerne, og nu vil man, at den Autoritet, som er Skyld i, at Veien ikke holdes i den Stand, hvori den bør holdes, skal kunne bestemme, hvilket Slags Bei den skal være, og hvorledes der skal forholdes med den, og man vil ubelukke Politimesterens Indflydelse herfra. Grunden til, at man har foreslaaet en saadan Ordning, ligger vistnok deri, at man har overseet de gjældende Bestemmelser om Veivæsenet. Hvad har man meent at kunne vinde derved? Man vil vinde, at man bliver fri for dette besværlige Tilshyn, at Sogneforstanderskabet fritages for at have Bryderi med Politimesteren. Man gaaer ud fra, at Politimesteren vilkaarlig kan fastsætte, hvorledes en saadan Bei skal vedligeholdes, men dette er aldeles forkeert; det kan han ikke. Det Æneste, der derved kan opnaaes, er, at Sogneforstanderskabet fritages for Uleilighed med Politimesteren, og at denne fritages for at have det meget kjedelige og ofte vanskelige Spørgsmaal at afgjøre, om en Bei skal anses at være af den Bestaffenhed, at den skal optages paa Regulativet eller ikke, og, hvad der er hans Pligt, naar det er en offentlig Bei, at føre Tilshyn med den; men for selve de Veifarende, som der dog nærmest skulde tænkes paa, vindes der aldeles Intet. Naar det ærede Udvalg meente, at Sagen paa denne Maade kunde ordnes tilfredsstillende, har dets Tanke formodentlig været den, at hvis det overlades til Sogneforstanderskaberne alene, ville disse ikke være saa angest for at optage disse Veie paa Regulativet til Vedligeholdelse paa Sognets Bekostning,

forbi de saa ikke ville være udfatte for, at Politimesteren skal gribe ind og fordrø en anden og større Istandsættelse af disse Veie, end der efter deres Bestaffenhed og Afbenyttelse med Rimelighed kan fordrøes. Det kommer nu, naar der skal gives saadanne nye Bestemmelser, an paa, om de behøves, om vi ikke allerede have fuldkommen tilstrækkelige Bestemmelser i saa Henseende. Jeg skal i den Anledning tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Forordningen om Landcommunalvæsenet af 13de August 1841 siger: „Saaledes vil Sogneforstanderskabet i Forbindelse med Politimesteren have at drage Omsorg for, at Sognet er forsynet med de fornødne Biveie, og at disse forsvaerlig vedligeholdes, og, naar Omstændighederne fordrø det, grundforbedres“. Her have vi altsaa den Bestemmelse, som er den første, det ærede Udvalg fordrøer, nemlig at det skal paalægges Sogneforstanderskabet som en Pligt at sørge for, at ethvert Sogn er forsynet med de fornødne offentlige Biveie. Det er kun de offentlige Biveie, de Biveie, der ere nødvendige for den offentlige Færdsel, som Udvalget taler om, og her have vi en fuldkommen tilstrækkelig Bestemmelse om dette Punkt, nemlig at det er Sogneforstanderskabets Pligt at sørge for, at et tilstrækkeligt Antal Biveie er tilstede, og tillige at disse Veie vedligeholdes paa tilbørlig Maade. Men nu kommer det andet Spørgsmaal: man er bange for, at naar en saadan Bei optages paa Regulativet, skal det blive altsfor byrdefuldt for Sogneforstanderskabet, idet Politimesteren da skal kunne paalægge det et altsfor svært Arbeide. Men dette er ingenlunde Tilfældet. Vi behøve blot at læse den næste Passus i den samme Forordning, der siger: „Naar Sogneforstanderskabet ikke kan blive enigt med Politimesteren om, hvilke Biveie der høre under offentlig Forsorg, eller om Maaden, hvorpaa en saadan Bei bør anlægges, grundforbedres eller vedligeholdes, henhører Sagen under Amtsraadets Afgjørelse“. Altsaa Politimesteren kan ikke vilkaarlig paalægge Sogneforstanderskabet, at denne eller hiin Bei skal grundforbedres, eller at den skal vedligeholdes paa denne eller hiin Maade. Naar Sogneforstanderskabet ikke erkjender, at det er rigtigt, hvad Politimesteren fordrøer, og ikke